

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.602/2013/5.szám

A Kúria dr. Ürmös Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Közvetlen Támogatások Igazgatósága alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. június 25. napján kelt 3.K.27.128/2013/12. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.128/2013/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40 000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2012. augusztus 15-én támogatás iránti kérelmet nyújtott be az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelő indulásához 2012. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 57/2012. (VI. 21.) VM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján. Az elsőfokú hatóság a kérelmet 2012. november 21. napján kelt határozatával forráshiány miatt elutasította. A határozat indokolása szerint a kérelem a maximálisan elérhető 164 szakmai pontból 128 pontot kapott, amely nem éri el a támogatáshoz szükséges minimumként megállapított 131 pontot. A határozat rendelkező részében a fellebbezési jogot a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 56. § (1) bekezdés b) pontja alapján zárta ki.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát

kérte.

Az ügyben eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság az Eljárási tv. 14. § cd) és ce) pontjai alapján arra a következtetésre jutott, hogy az irányító hatóság (a továbbiakban: IH) közleményben meghatározott minimumpontszámot el nem érő kérelem elutasítása nem azonos a forráshiány okán történő elutasítással, figyelemmel arra is, hogy a miniszter a minimumpontszámokról és a forráshiányról külön közleményt ad ki. A bíróság hivatkozott a Kúria ez ügyben meghozott Kfv.II.35.044/2013/5. számú eseti döntésére is. Az elsőfokú bíróság az Eljárási tv. 38. § (7) bekezdés, 32. § (1) bekezdés c) pontja és a Jogcímrendelet 7. §-a alapján arra a következtetésre jutott, hogy a forráshiány okán az a kérelem utasítható el, amely elérte, vagy meghaladta ugyan a szükséges ponthatárt, de a forrás kimerülése miatt már nem jut a kérelmező részére támogatás.

A bíróság szerint ezen elutasítási okot el kell határolni az olyan elutasítástól, amelyre amiatt kerül sor, mert a kérelem nem éri el az IH Közleményben meghatározott minimumpontszámot. A bíróság megállapította, hogy az ügyben az alperes a felperes támogatási kérelmét a minimumpontszám el nemérése miatt és nem forráshiány miatt utasította el. Mivel az alperes a felperes fellebbezési jogát forráshiányra hivatkozással az Eljárási tv. 56. § 1/b. pontja alapján kizárta, ez olyan súlyos eljárási jogsértésnek minősül, amely miatt az alperesi határozat hatályon kívül helyezése indokolt.

Mindezeket túl a bíróság a közigazgatási iratokból és a felek által becsatolt iratokból megállapította, hogy a mindenki által elérhető „kitöltési útmutató IV/4. fejezetének forrásai” pont nem ad útmutatást arra vonatkozóan, hogy az ügyfélnek a támogatás elnyeréséhez az elnyert támogatáson felül további forrás megléte és megjelölése is szükséges. A bíróság megállapította, hogy sem az Eljárási tv., sem a Jogcímrendelet nem tartalmazza, hogy az ügyfélnek az elnyert támogatáson felül egyéb forrással is rendelkeznie kellett volna, a saját erő meglétét nem követeli meg a jogi szabályozás a pályázótól. Összességében a bíróság megállapította, hogy az alperes eljárási jogszabálysértést követett el a fellebbezési jog kizárásával, ezen túlmenően pedig jogszabálysértő a határozat azért is, mert olyan értékelési útmutató alapján járt el az alperes, amely mint belső szabályzat csak az alperes számára volt elérhető, ez a belső szabályzat jogszabálynak nem minősül.

Az ügyben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében egyrészt kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, illetve a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró

bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Kérte mindezeken túlmenően a Kúria elnökét, illetve a Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium vezetőjét, hogy indítványozza a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében jogegységi eljárás lefolytatását.

Az alperes szerint a bíróság tévedett a támogatási kérelem bírálatára irányuló módszer, valamint a forráshiány miatti elutasítási ok jogi tartalmát illetően, így jogszabálysértően állapította meg az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt fellebbezési jog kizárásának törvényességét. A felülvizsgálati kérelem részletesen foglalkozik a támogatási kérelmek elbírálásának módszereivel. A mezőgazdasági támogatáshoz szükséges minimális ponthatár és a forráshiány viszonyát illetően az alperes rámutatott, hogy a mezőgazdasági támogatási ügyekben eljáró hatóság a kérelmeket (pályázatokat) sorrendbe állítja és lepontozza, majd a pontok alapján kiosztja a támogatást. A pályázatok sorrendbe állítását követően az irányító hatósági jogkört gyakorló miniszter közleményben meghatározza azt a pontszámot, amely a támogatás igénybevételéhez szükséges. E pontszám meghatározása nyilvánvalóan attól függ, hogy az adott támogatási jogcímre milyen mértékű forrás áll rendelkezésre. Az alperes kifejtette, hogy a támogatás igénybevételéhez szükséges ponthatár nem más, mint az adott a támogatási jogcímre rendelkezésre álló forrás pontszámmal való kifejeződése.

Az alperes jogegységi eljárás kezdeményezésére azért nyújtott be kérelmet, mert a Kúria a Kfv.II.35.044/2013/5. számú ítéletében hasonlóan foglalt állást, mint jelen ügyben a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. Álláspontja szerint jogegységi eljárás kezdeményezése nélkül már nem lehet eltérni az idézett kúriai döntéstől, ugyanakkor ezt a jogalkalmazási gyakorlatot álláspontja szerint az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontjából nem lehet levezetni.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be, melyben kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. Véleménye szerint a pályázatok kezdetén elbírálás helyett forráshiányra hivatkozni korai és megalapozatlan olyan esetekben, amikor a pályázók kivétel nélkül teljesítik a pályázatban megkívánt feltételeket. A határozat törvénytisztító, amikor kizárja a felperest a határozattal szembeni fellebbezés jogából, ugyanis az elutasítás ténylegesen nem forráshiány miatt következett be, hanem azért, mert a támogatási kérelem nem érte el a minimumpontszámot. A felperes álláspontja szerint a pontszámok feltételrendszerének vizsgálata során megállapítható, hogy esetében a pályázat elérte a szükséges pontszámot, a pályázat során több pontot nem adtak meg a felperesi pályázat számára.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alperes kérelmére tárgyaláson

bírálta el a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Elöljáróban a Kúria utal arra, hogy nemcsak a 2013. május 22-én kelt Kfv.II.35.044/2013/5. számú ítélete, hanem az azóta folytatott töretlen ítélkezési gyakorlata (lásd pl. a Kfv.IV.35.246/2013/3. számú, vagy Kfv.IV.35.409/2013. számú eseti döntéseket) egységesen értelmezte az Eljárási tv. rangsor állításával kapcsolatos rendelkezéseit.

A Kúria fent jelölt döntései megállapították, hogy nem azonos a kérelem alacsony pontszám vagy forráshiány miatti elutasítása, a fellebbezési jog csak a forráshiány miatti elutasítás esetén kizárt. A Kúria e határozatai értelmében az Eljárási törvény 38.§ (7) bekezdése alapján megállapítható, hogy a forráshiány az alacsony pontszámmal szemben azt jelenti, hogy nem minden, az Irányító Hatóság Közleménye szerinti minimum pontszámot elérő pályázat támogatható, az ilyen pályázatokról csak a rendelkezésre álló jogosultsági keretekre tekintettel hozható döntés. A törvény indokolása is megerősíti, hogy az Eljárási tv. 38.§ (7) bekezdéssel történő kiegészítésére azért volt szükség, hogy minden intézkedés esetében egyértelművé váljon: az intézkedésekhez rendelt, előre meghatározott mértékű költségvetési forrás korlátozza azt, hogy minden, szabályszerű kérelmet benyújtó ügyfél támogatáshoz jusson, ugyanis a nem folyamatos kérelembírálat esetén a rangsorba állítást követően oszthatóak fel csak a keretek. Forráshiány miatti elutasításra ebből eredően csak a szabályszerű, minimum pontszámot elérő, rangsorolt pályázatok esetében kerülhet sor.

Az Eljárási tv. 14. § (1) bekezdés ce) pontja szerint a miniszter irányító hatósági jogkörének gyakorlása során közleményt ad ki a támogatás igénybevételéhez szükséges, jogszabályban, illetve a pályázati felhívást tartalmazó közleményben meghatározott feltételek teljesítése esetén a minimális ponthatárról. Jelen ügyben a felperes támogatási kérelme a minimum pontszámot nem érte el, ugyanis a felperes támogatási kérelmére 128 szakmai pontot kapott, a minimum pontszám pedig 131 pont volt (a maximális 164 ponthoz képest). Ezért a felperes támogatási kérelmének elutasítására nem forráshiány, hanem alacsony pontszám miatt került sor.

A fentieket figyelembe véve megállapítható, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság helytállóan döntött úgy, hogy a forráshiány miatti és az alacsony pontszám miatti elutasítási ok nem azonos. Az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja szerint a fellebbezés benyújtásának nincs helye, amennyiben a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelmet a jogosultsági

keret kimerülése vagy forráshiány miatt utasítja el. Így ha a felperes kérelme ismételten az alacsony pontszám miatt nem lesz támogatható, úgy a fellebbezési jog kizárására nincs lehetőség.

A jogegységi eljárás kezdeményezésével kapcsolatos alperesi kérelemre vonatkozóan a Kúria utal arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdése szerint „Jogegységi eljárásnak van helye, ha
a) a joggyakorlat továbbfejlesztése vagy az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésben jogegységi határozat meghozatala, korábban meghozott jogegységi határozat megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése szükséges, vagy
b) a Kúria valamely ítélkező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria másik ítélkező tanácsának elvi bírósági határozatként közzétett határozatától vagy közzétett elvi bírósági döntéstől.”

A fentiekben már bemutatásra került, hogy az alacsony pontszám vagy a forráshiány miatti elutasítás tekintetében a Kúria ítélkezési gyakorlata egységes, a Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pontjába foglalt azon helyzet sem áll fenn, hogy a Kúria ítélkező tanácsa el kíván térni másik ítélkező tanács elvi határozatától.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.182/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a peresztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére.

Az illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az alperes teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 30.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**